

نامه رهبران جوان افغانستان

به نشست بین المللی توکیو

کابل- ۱۲ سرطان ۱۳۹۱

مقدمه

هدف از برگزاری کنفرانس توکیو در مورد افغانستان کسب حمایت درازمدت سیاسی و مالی جامعه جهانی برای مدت باقیمانده دوره انتقال (سال ۲۰۱۴) و دهه تحول (۲۰۱۵-۲۰۲۵) میباشد. طرح کلی این نشست توسط یک سند استراتژیک دیگری رهبری میشود که هدف آن نیل به خودکفایی افغانستان تا پایان مرحله تحول میباشد. این سند روی چارچوب حسابدی متقابل و حکومتداری خوب استوار است؛ سندی که توسط بسیاری از افغانها به دیده شک نگریسته میشود.

در حال حاضر مردم افغانستان میتوانند تنها در مورد نشست توکیو امید وار بوده و انتظار داشته باشند که آیا توکیو میتواند تغییرات مثبتی را در زندگی شان وارد کرده و باعث بهبود معیشت شان گردد یا خیر؟ تنها گذشت زمان میتواند نشان دهد که این نشست ضیاع وقت و منابع است یا خیر.

رهبران جوان افغانستان میخواهند صدای مردم عادی و فقیر افغانستان را که از همه و یا بسیاری از خدمات اجتماعی محروم مانده و همچنان صدای آنده از متشکین را که با قبول خطرات زیاد دست به سرمایه گذاریهای جدید میزنند، منعکس سازند. از نظر ما حال وقت آن فرارسیده تا حکومت افغانستان و جامعه جهانی مشترکاً باهم کار نموده و با استفاده از این فرصت اقدامات عملی را رویدست گیرند، تا به هدف انکشاف دوامدار کشور در جریان پروسه انتقال و بعد از آن ساختارها، برنامه ها، نهاد ها و زیربناها تقویت گردد.

نگرانی ها و پیشنهادات

ما به این عقیده داریم که رفاه اقتصادی مردم افغانستان را تنها همکاری نزدیک دولت افغان و همکاران بین المللی آن در سال های آینده تضمین خواهد کرد. از سال ۲۰۰۲ میلادی (۱۳۸۱) بدینسو، دولت افغانستان شش سند استراتژیک انکشافی را تهیه نموده است، اما با آن هم ارتباط میان پالیسی ها، پلانها و تطبیق آن در عمل با مشکل روبرو بوده و یا هم وجود ندارد. پلان ها و برنامه های درازمدت باید مردم محور بوده و نیازمندیها و آرزوهای واقعی مردم افغانستان را منعکس سازد، و نشست توکیو باید تفاوت خود را نسبت به سایر نشست ها بیان کرده و در عمل نشان دهد که به افغانان چی پیام مثبت دارد. حکومت افغانستان و جامعه جهانی طی ده سال گذشته از طریق یک میکانیزم نظارتی فراگیر به مردم، حسابدی نبوده اند. شماری از کمیته ها و سازمانهای نظارت کننده به حمایت حکومت ویا تمویل کننده ها فعالیت دارند که خواسته های واقعی مردم را همیشه در نظر نگرفته اند. درعین حال، این تلاشهای نظارتی همچنان باید حکومت افغانستان و جامعه جهانی را قانع سازد که مشارکت و تعهد درازمدت شان نتایج مشخص و محسوسی را بدنبال خواهد داشت.

رهبران جوان افغانستان پیشنهادات زیر را به شرکت کننده گان نشست توکیو ارائه مینمایند:

۱. با توجه به تکمیل روند انتقال در سال ۲۰۱۴، پلان خودکفایی افغانستان باید روی واقعیت ها و ظرفیت های افغانستان در زمینه مصرف و اداره درست پروژه ها و پرداخت تعهدات مالی جامعه جهانی متمرکز باشد. پلان (گذار اقتصادی حکومت) در صورتیکه واقعیت ها در نظر گرفته نشود و طرفین روی آن در نشست توکیو توافق نکنند، تحقق نخواهد یافت.
۲. ما معتقدیم که محرکه های مهم اقتصادی افغانستان را زراعت، منابع طبیعی، مدیریت آب، معادن، تجارت و ترانسپورت تشکیل میدهد. از همین رو به منظور تامین انکشاف دوامدار کشور به احیای این سکتورها باید توجه بیشتری صورت گیرد.
۳. پلان خودکفایی حکومت افغانستان باید از طریق فراهم نمودن شرایط مساعد و بهتر برای سرمایه گذاران داخلی و خارجی با استفاده از تجارب یک دهه گذشته، چالش ها، راه بیرون رفت و فرصت ها به صورت واضح زمینه سرمایه گذاری را مساعد سازد.
۴. درحالیکه یک پلان جامع تطبیقی، جهت حصول نتایج موثر، در اسناد حکومت افغانستان دیده نمیشود، افغانها نباید قربانی تلاشهای تکراری شوند. همچنان، حکومت باید ساختارهای موازی داخل تشکیلات موجود حکومتی و همچنان موسسات ارائه کننده کمکها را منحل سازد.

۵. با استفاده از روند جامع پلانگذاری حکومت، کشورها/مؤسسات کمک دهنده باید تعهدات مالی درازمدت را با شرایط سهل فراهم نموده و پالیسی اداره و انسجام کمکها را جداً مراعات نمایند.
۶. کمکهای خارجی باعث انکشاف نمیشود، از همین رو، حکومت باید زیربناها و مؤسسات ضروری را در جریان دهه تغییر ایجاد نموده تا خود را برای اخذ قرضه های درازمدت و دارای شرایط سهل آماده سازد.
۷. ارائه خدمات در سطح ولایات بصورت متوازن و اولویت بندی شده، به منظور تقویت روند اعتمادسازی و تحکیم صلح باید در صدر اولویتهای حکومت قرار گیرد و کشورها/مؤسسات کمک دهنده به تحقق آن مستقیماً کمک نمایند.
۸. به هدف مهار نمودن فساد روز افزون، باید حکومت افغانستان و جامعه جهانی تدابیر و معیارهای مشخصی را رویدست گیرند. این تدابیر نباید لزوماً به ایجاد مؤسسات و میکانیزمهای بیشتری که در گذشته مشاهده شده، منجر گردیده، بلکه مؤسسات و میکانیزمهای موجود را با استفاده از اراده قوی سیاسی هرچه بیشتر موثر و کارآ سازند.
۹. باید بخاطر داشت که نادیده گرفتن فکتورهای سیاسی و امنیتی منطقی روی روابط اقتصادی ما در منطقه تاثیر منفی داشته و امکانات کشور را برای بدست آوردن منافع اقتصادی کاهش میدهد. هرگونه قطع رابطه با شرکای منطقی باعث عدم موازنه در مناسبات دیپلماتیک با کشورهای منطقه شده چیزی که امنیت و ثبات افغانستان تا حد زیادی به آن بستگی دارد. از همین جهت، اتخاذ یک شیوه جامع در جهت تقویت همکاریهای اقتصادی منطقی از اهمیت زیادی برخوردار میباشد.
۱۰. رشد سریع ۲.۸ درصدی نفوس افغانستان و فشارهای دموگرافیک، بخصوص با توجه به چالشهای موجود امنیتی و اجتماعی- اقتصادی مایه نگرانی میباشد. سرشماری نفوس در کشور صورت نگرفته و تخمین زده میشود نفوس افغانستان تا سال ۲۰۵۰ به ۸۲ میلیون نفر افزایش یابد. از همین رو در شرایط کنونی، به منظور متوازن ساختن نفوس با رشد دوامدار اجتماعی- اقتصادی به یک استراتژی درازمدت نیاز است.
۱۱. افغانستان در گذشته شاهد نشست های بزرگ بوده است. این نشست ها دید و اهداف بلندی داشته که کمتر در عمل پیگیری شده است. پیشنهاد میگردد تا به منظور تحقق وعده های داده شده از سوی حکومت افغانستان و همکاران انکشافی بین المللی میکانیزم درست پیگیری ایجاد گردد.
۱۲. حکومت افغانستان باید روند واحد و رسمی پلانگذاری مبتنی بر نتایج، مبتنی بر شواهد و عمل را که پاسخگوی نیازمندیها و ظرفیتهای کشور باشد، تثبیت و شناسایی نماید. ما یکبار دیگر به تاسیس کمیسیون پلانگذاری اقتصادی به مثابه موسسه ملی پالیسی سازی و پلانگذاری در کشور که بصورت مستقل فعالیت خواهد کرد، تاکید مینمایم. این کمیسیون باید حکومت را قادر سازد تا رهبری و مالکیت همه تلاشهای پلانگذاری را در دست داشته باشد. کمیسیون پلانگذاری اقتصادی باید به رییس جمهور و کابینه در طرح و تدوین پالیسی ها و استراتژیهای اقتصادی کمک نماید.

نتیجه گیری

نشست توکیو به حکومت افغانستان یکبار دیگر فرصت میدهد تا خود را برای گرفتن مسوولیت ها طی دهه تحول آماده سازد. این نشست همچنان به جامعه جهانی فرصت میدهد تا ثابت سازد با یک تعهد درازمدت در کمک به مردم افغانستان قرار دارد. از همین جهت، تعهدات متقابل بدست آمده در توکیو و تحقق بعدی آنها زمینه آنرا مساعد میسازد تا مردم افغانستان بالای پروسه کابل اعتماد کنند. در غیرآن، این یک تلاش ناکام دیگر بوده که میتواند تصور غلطی را در میان مردم ایجاد نماید که نشست ها و استراتژیها بصورت اتوماتیک برابر با اقدامات عملی نمی باشند.

ابتکار رهبران جوان افغان (AYLI) یک گروه غیرسیاسی و غیر تنظیمی میباشد که برای بهبود زندگی مردم در بخش های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ارزش های مشترک را با هم شریک می سازد. هدف ما اجماع جوانان افغانستان و نقش آنان در ملت سازی و تلاش برای یک تغییر مثبت در کشور می باشد. ابتکار رهبران جوان افغانستان در همکاری با برنامه ۲۱ رهبر جوان جامعه آسیا در سال ۲۰۱۱ تاسیس شده است.

غرض معلومات بیشتر به نشانی الکترونیکی: a21yli@gmail.com در تماس شوید. ayli.blog.af